

Risastóra framleiðslu- og goymsluskipið „Schiehallion“ íð liggur fyri akkerið miðskeiðis millum Føroyar og Hetland, fekk skaða, tá ein brotasjógvur rakti skipið í gronina

um, at skaðin á skipið er á sjálva høvuðskonstruktiónina (superstructure) væl oman fyri sjálfan vatn-gangin og langt burtur frá teimum dupltskrokkaðu oljutangnum. Tí er heldur eingin vandi fyri oljudálking.

Stóra framleiðsluskipið framleiddi ikki olju um tað mundið brotasjógvurin rakti skipið. Teir eru longu í ferð við at kanna skaðan, og støða verður nú tikin til, hvørjar umvælingar skulu gerast.

BP takkar í einum tíðindaskrivi bæði bretsku vaktartænastuni, RAF og øðrum neyðtænastum fyri at hava horið seg so skjótt at við at koma til hjálpar.

Byrjaði í mai
Schiehallion oljufeltið liggur í teiginum 204, umleið 190 kilometrar vestan fyri Hetland. Tað liggur ikki so langt frá føroyska fiski-markinum. Framleiðslan byrjaði í mai í ár. Umframt Schiehallion er eisini eitt annað oljufelt, sum framleiðir olju á leiðunum vestan fyri Hetland. Tað er Foinaven feltið. Einkin er frætt um nakran skaða har.

Oljuskip nær Føroyum fekk brotasjógv

30 av manningini uppá 75 vóru fluttir við tyrllu av risastóra oljuskipinum Schiehallion, skamt frá føroyska markinum, umborð á einum oljupall nærhendis, tá ein herviligur brotasjógvur rakti skipið seint mánakvöldið. Hóast skipið hevur fingið skaða, so er eingin vandi er fyri oljudálking sigur umboð fyri BP

JAN MULLER

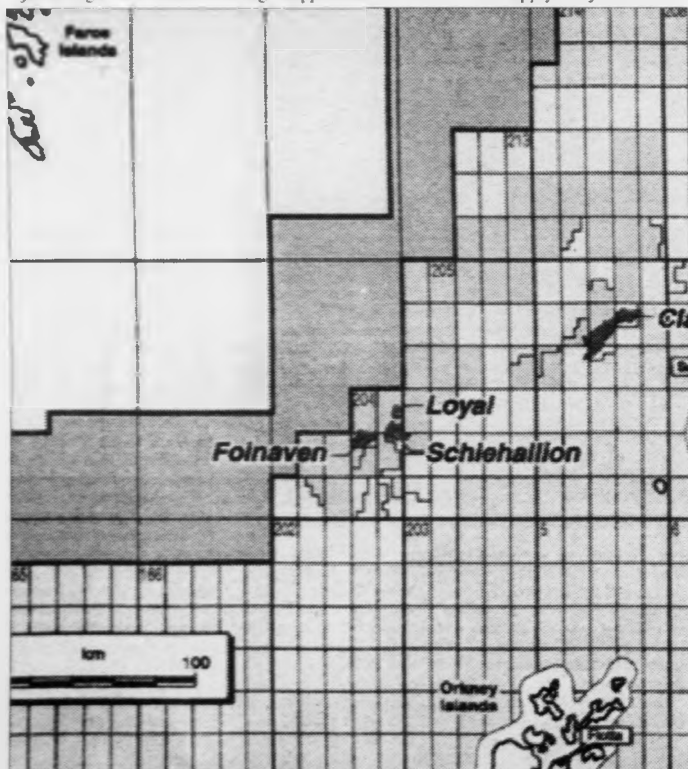
Risastóra framleiðslu- og oljugoymsluskipið „Schiehallion“, sum liggur skamt úr føroyska markinum, fekk mánakvöldið ein øgiligan brotasjógv beint í gronina. Sjógvurin varð so mikið harður, at skipið helst hevur fingið væl av skaða. Kortini verður sagt frá, at eingin vandi er á ferð hvorki fyri manning ella fyri oljudálking.

Tað er ódnin Mitch, sum herjar um okkara leiðir. Mánakvöldið var vindferðin á oljuleiðunum millum Føroyar og Hetland umleið 70 m/s (45 knots), og aldurnar vóru meira enn 15 metrar høgur.

Eingin skaða
Ein talsmaður hjá BP, sum er operatørur á Schiehallion oljufeltinum, sigur við Sosalin, at eingin av manningini uppá 75 kom til skaða

undir herviliga ódnarveðnum. Kortini varð avgjørt - sum eitt fyrvarni - at flyta 30 av manningini við tyrllu til boripallin Stena Dee, sum liggur nærhendis. Aðrenn blaðið fór til prentingar í gjár varð ikki gjørt av, um manningin skuldi flytast umborð aftur á Schiehallion oljuskipið.

Eingin vandi fyri dálking
BP upplýsir fyri Sosalin-

Við siggja Schiehallion oljuðkið miðskeiðis millum Føroyar og Hetland

Minningarorð um Hans Petur Fríðálv Joensen

f. 01. mai 1959 – d. 06. september 1998

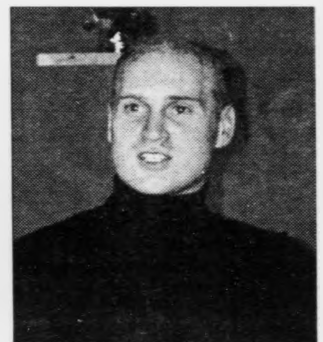
Tað kennist so svárt og ómetaliga tungt at skula skriva minningarorð um svág og góða vin mín Hans Petur. Orð tykjast so fátøk, tá eg skal lýsa tað menniskja, sum hevur staðið mær so nær og hevur verið sum ein bróður fyri meg.

Eg kom at kenna Hans Petur, tá eg byrjaði at koma í barnaheim hansara í Sumba í 1970. Hans Petur var altíð blíður, lynkomandi og glaður. Hann var ein góður vinur og var ongantíð bangin fyri at visa teimum, sum stóðu honum nær, at hann var góður við tey. Ongantíð gloymdi hann foreldur síni, men var javnan og vitjaði í barnaheiminum og tók hond í við teimum. Hans Petur var eisini barnavinur og var sera góður við dreingirnar hjá okkum.

Vit høvdu nógvur góðar og hugnaligar løtur saman í Sumba og seinni í heiminum hjá Hans Petur og Kirstin í Havn og hesar løtur fara altíð at standa sum dýrabar minni fyri meg. Tað verður ein saknur at koma til Havnar og ikki kunna fara at vitja Hans Petur. Eisini kendist tað so svárt at koma til Sumbiar meðan flettingin fór fram, og Hans Petur ikki var við í slaktinum. Tankar mínir leita til tykkum, Giggan og John og systkin hansara, má Harrin styrkja tykkum í tykkara stóru sorg og sakni.

Hans Petur fór til skips á ungum árum. Fyrsta túrin var hann við »Morgunstjørnuni« og síðani fór hann við »Strømnes«, har hann var við til tað seinasta. Hans Petur var álitandi og ein góður vinur. At Hans Petur er saknaður umborð, vísti manning og reidari við at sigla heim við Hans Peturi til jarðarferðina. Tann stóri líkskarin, sum fylgdi Hans Peturi til hansara síðsta hvíldarstað, vísti hvussu nógv hann var elskaður og saknaður.

Hans Petur giftist við Kirstin í mars mánaða og ikki eydnaðist mær at vera

saman við tykkum hesa stóru og eydnusamu løtu í lívi tykkara. Síðstu ferð, eg sá Hans Petur, var í Eysturgrenlandi. Vit vóru á hvør sínum báti og sigldu tætt fram við hvørjum øðrum. Hans Petur stóð á dekkinum og dró nót um borð á »Strømnes«. Hann veittraði til mín og smiltist - ikki vardi tað okkum, at hetta var seinastu ferð, at vit sóust, og at hetta var seinasta heilsan okkara millum. Eg eri sera takksamur fyri, at tað eydnaðist mær at koma heim til jarðarferðina og siga Hans Peturi eitt síðsta farvæl.

Tað er svárt hjá tykkum Kirstin og Halli, sum hava mist tykkara kæra mann og pápa. Men eg veit, at tit hava mangar og góðar løtur at minnast á, sum fara at styrkja tykkum í tykkara stóru sorg og sakni. Má Harrin styrkja tykkum bæði.

Eg vil við hesum fáu orðum lýsa fríð um minnið um mín góða vin og svág, Hans Petur Fríðálv Joensen. Árað veri minni um hann.

Svágur tín Sámal Erik